

[Helge Sander]

Der står i bemærkningerne, at det ikke kommer til at ramme Fredericia, men på lidt længere sigt er det en kendsgerning, at vi skulle kunne nå hurtigere ud til disse otte knudepunkter, som er ideen i hele strukturen i Plan 2000. Men da det altid er rarere at oprette end at nedlægge, får det vores fulde tilslutning.

Vi har også bemærket, at der er sket en ændring af projektet her i sidste omgang, nemlig at man skaber mulighed for endnu højere hastighed. Derfor kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, når vi ser det i relation til de otte knudepunkter, at et sådant behov også opstår, når vi skal nordpå. Jeg tænker selvfølgelig på den nordvestlige del, hvor hovedproblemet netop er den direkte forbindelse til Herning-Holstebro-området, men hvor det ikke er let at køre hurtigt på disse ikke alt for aktuelle spor, hvis man skal kunne benytte dem til de hurtigående tog.

Dohrmann (FP):

Det varer nok ikke længe, inden man, selv hvor der kun skal fornys nogle sveller, også kommer med sine pralende bemærkninger om Storebæltsforbindelsen og får den involveret.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at vi synes, det er godt og fornuftigt, og derfor siger Fremskridtspartiet naturligvis ja til det.

Arne Melchior (CD):

Grønt lys fra CD – det var ordførelertalen.

For at gøre opmærksom på, at jeg har læst bemærkningerne, vil jeg dog have lov at more mig over udtrykket besporing. Det må vist være et nyt skud. Jeg har kigget i »Nudansk Ordbog« og ikke fundet det. Men det er da dejligt, når man kan udtrykke sig på nye måder.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også til dette forslag kan jeg give Kristeligt Folkepartis tilslutning. Jeg synes, det er virkelig dejligt, hvis man kan undgå den lille omvej omkring Fredericia. Der er nok mange af os, der har været lidt kede af at skulle ind og ud igen. Vi håber, at vi hurtigt kan få denne strækning etableret.

Trafik- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen):

Jeg har naturligvis kun at sige tak for den tilslutning, som gør, at vi nu kan komme i gang

med dette arbejde. Jeg skal kun gøre den tilføjeelse, at vi kan håbe, at vi ikke blot får en ny jernbane, men at vi også i næste udgave af »Nudansk Ordbog« har et nyt ord, der hedder besporing.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Stop for anpartsfiduser).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 30/11 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Stop for anpartsfiduser).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 30/11 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

De to lovforslag fremsat af SF, som vi her behandler, har undertitlen: Stop for anpartsfiduser.

Lovforslag nr. L 128 går ud på at begrænse afskrivningsmulighederne på underskudsanparter efter reglerne i ligningslovens § 28. Ministeren får ifølge forslaget mulighed for at dispensere fra denne regel, hvor særlige beskæftigelsesmæssige eller miljømæssige hensyn taler for det. Forslaget er et forsøg på at begrænse af-

[Skatteministeren]

skrivningsmulighederne for virksomheder, der ikke er anlagt forretningsmæssigt og med overskud for øje.

Lovforslag nr. L 129 går ud på, at over- og underskud på anparter skal gøres til kapitalindkomst i modsætning til i dag, hvor de behandles som personlig indkomst. Det skal ifølge forslaget gælde, når der er tale om virksomhed, der kan betegnes som den skattepligtiges bierhverv. Forslaget indebærer desuden, at anparter holdes ude fra virksomhedsskatteordningen.

Der er tale om to selvstændige lovforslag, som formentlig tænkes at skulle supplere hinanden. Jeg kunne nok have ønsket, at forslagsstillerne nærmere havde belyst sammenhængen mellem lovforslagene.

Jeg vil sige, at lovforslag nr. L 128 rammer overordentlig bredt, da forslaget også omfatter almindelig erhvervsmæssig virksomhed, som intet har med anpartsarrangementer at gøre. Lovforslaget rammer altså også enkeltmands-virksomheder med underskud i et enkelt år. Indgrebet kan således komme til at omfatte i øvrigt sunde erhvervsvirksomheder, som slet ikke minder om de såkaldte anpartsfiduser, forslagsstillerne vil til livs.

Lovforslag nr. L 129 bygger på sondringen mellem hovederhverv og bierhverv, som er anvendt i personskatteloven for selvstændig skibsvirksomhed. De særlige regler for skibsanparter er meget indviklede, og jeg mener ikke, at vi uden videre kan overføre disse regler til andre områder. Det skyldes, at det er meget vanskeligt at trække klare grænser imellem hovederhverv og bierhverv. Forslagene vil efter min opfattelse absolut ikke være nemme at administrere. Tværtimod.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at også efter regeringens opfattelse er der en række problemer med de gældende regler om anparter. Men det er samtidig regeringens opfattelse, at vi med forhastede lovgivningsindgreb kan ramme forkert og slå absolut seriøs virksomhed i stykker. Derfor er der efter regeringens opfattelse behov for en grundig undersøgelse af virkningen af de gældende regler om anparter. Der er bestemt også behov for en undersøgelse med henblik på en forenkling af det gældende regelsæt. Det er også derfor, at jeg for nylig har nedsat et hurtigarbejdende embedsmandsudvalg, der skal undersøge anpartslovgivningen

og fremkomme med lovforslag med sigte på at imødegå uheldige virkninger af de gældende regler. Når dette udvalg har færdiggjort sit arbejde, vil der blive taget politisk stilling til spørgsmålet om ændrede regler på området.

Som det er Folketinget bekendt, er der i øvrigt indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om, at der skal indledes forhandlinger om en sådan lovgivning, når udvalgsarbejdet er afsluttet. Det er aldeles ødelæggende for skattelovgivningen, hvis der skal foretages panikindgreb, hver gang en enkelt sag blæses stærkt op.

SF's lovforslag er efter min mening netop udtryk for sådanne panikindgreb, og på den baggrund må regeringen tage afstand fra SF's lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil blot forsøge at undgå, at der dannes myter, inden debatten rigtig starter.

Ministeren siger, at dette forslag også rammer enkeltmandsvirksomheder. Det er ikke sådan, jeg læser lovforslaget. Det er heller ikke sådan, jeg har forsøgt at udarbejde det. Jeg tror, at ministerens embedsmænd har forsøgt at kommentere et udkast, som juristerne her i huset har sendt til ministeriet. Det er i mellemtiden blevet rettet. De misforståelser, som jeg mener ministeren gør sig skyldig i, var nok foranlediget af det oprindelige udkast. Forslaget her rammer typisk de erhvervsdrivende, der ikke har kunnet få frigivet investeringsfond efter de nugældende regler.

Stavað (S):

Vi ved, at når dagene bliver kortere og julelysene tændes, accelererer sæsonen for anparter. Derfor er det i forhold til den offentlige debat på et velvalgt tidspunkt, SF er kommet med disse forslag.

Socialdemokratiet forsøgte faktisk, mens der var ro, at få en debat om, hvad vi skulle gøre for at få styr på anpartsområdet, men dengang – i januar-februar måned – var der ikke den voldsomme interesse, fordi der ingen projekter var i annoncespalterne. Vi er tilfredse med, at vi har kunnet indgå en aftale med regeringen om, at vi nu får dette område ordentlig gennemarbejdet, og vi er glade for, at den aftale, vi har indgået med regeringen, er så præcis, at udvalgsarbej-

[Stavad]

det skal være færdiggjort, så der kan gennemføres lovgivning inden grundlovsdag, altså først en ordentlig, sober undersøgelse, så vi har et ansvarligt og gennearbejdet beslutningsgrundlag og derefter får en lovgivning, der forsøger at rette på de problemer, der er, for der er vitterlig problemer, som trænger til at blive løst.

Jeg tror, at SF har fat i en række af de rigtige ender med de forslag, man her har fremsat. SF ville også kunne se i det kommissorium, som er oversendt til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg vedrørende anparter, at det bl.a. er inden for disse rammer, at udvalgsarbejdet skal gennemføre en grundig belysning, og derfor skal jeg heller ikke nu tage alt for firkantet stilling til noget, det ville være forkert, når vi har bedt embedsmændene om at komme med en ordentlig belysning, men selv om vi så forestiller os, at vi gennemførte SF's forslag her meget hurtigt – det skulle, hvis det skulle have betydning for julemarkedet, være inden udgangen af næste uge – må vi sige, at det løser kun en lille del af problemet. Jeg er opmærksom på, at forslaget om at tage ligningslovens § 28 i anvendelse også har betydning for nogle af de anparter, der er solgt.

Men fra Socialdemokratiets side vil vi sige, at vi absolut ikke er afvisende over for de tanker, der ligger i SF's forslag, og at vi på en række områder har haft nogle af de samme ideer, men at vi vil afvente udvalgsarbejdet.

Til slut vil jeg sige, at jeg da kun glæder mig over, at SF nu foreslår, at alle former for anparter holdes ude af virksomhedsskatteordningen, og at man betragter det som kapitalafkast. Det var, som jeg husker det, et af de stærkeste anklagepunkter fra SF, da vi lavede løsningen for skibsanparter. Jeg er glad for, at SF nu har set, det var en rigtig løsning, man lavede dengang, og at man tilkendegiver det offentligt. Jeg synes, det er godt, når folk bliver klogere. Som det står i en stor bog: Der er større glæde i himmelen over én synder, der omvender sig, end over 10 retfærdige.

Vi siger velkommen hjem.

Kai Dige Bach (KF):

Den konservative ordfører, hr. Aagaard, kan ikke være til stede, og jeg skal på hans vegne komme med følgende bemærkninger.

Indledningsvis kan jeg meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte lovforsla-

gene. Vi kan tilslutte os de bemærkninger, ministeren i dag har fremsat til disse lovforslag, og vi vil gerne understrege, at det for os er vigtigt, at vi får rejst den problematik, som bestemt ikke er ny, og at vi så får sagen grundigt belyst.

Det skaber ikke tillid endsige respekt for vor lovgivning, såfremt der skrives til lovindgreb, hver gang eksempler af forskellig art trækkes frem i medierne.

Som ministeren allerede har været inde på, bliver der især i lovforslag nr. L 128 gennemført ændringer, som vi under ingen omstændigheder vil støtte, og som efter vor bedste opfattelse slet ikke rammer noget, der kan betegnes som fiduser.

I det hele taget må vi ikke glemme årsagerne til de forskellige anpartsprojekters succes, nemlig ønsket om en øjeblikkelig mindre beskatning, og det ønske trænger ofte det risikomoment, som anpartshaverne påtager sig, i baggrunden. Vi er altså godt tilfredse med, at ministeren har nedsat et hurtigarbejdende udvalg, hvis kommissorium efter vor opfattelse er tilstrækkelig bredt til, at vi til foråret grundigt og sagligt kan drøfte behovet for eventuelle ændrede regler på dette område.

Glistrup (FP):

Økonomiministeren og andre postviktorianiske ypperstepræster udbreder sig jo bestandig i tide og navnlig i utide om det vigtige i at tilskynde til større opsparing. Så taler de ræve for de gæs. For det tør nok siges, at hvis meningen med vor skattelovgivning er, at vi skal have øget opsparing, så slår man to fluer med ét smæk; for det første bliver der nemlig plads til det øgede offentlige forbrug, som er den umiddelbare anledning til alle disse opsparingseposser, som vi belemres med, og for det andet, hvis først man har fået pengene låst fast i en opsparing af en eller anden art – det kan være i en arbejdsmarkedspension og adskillige andre ting – ligger pengene der værgeløst, når den nuværende eller en kommende skatteminister vil lave en ny realrenteafgift eller tvangsopsparing, eller hvordan man nu vil ramme pengene.

Derfor skal vi sige nej til opsparing; men det er ikke det samme som at sige ja til de foreliggende forslag fra SF's side. Der er nemlig en lille flig af økonomiministerens taler, som er rigtig nok. Det er lige præcis det område, SF vil kvæle med sine forslag, nemlig at i det nuvæ-

[Glistrup]

rende samfund er det enormt vigtigt, at vi i Danmark følger med i den rivende tekniske udvikling, der foregår, og derfor bør vi lette investeringerne mest muligt på alle leder og kanter.

Det gør vi skattemæssigt på to måder i det nuværende danske samfund. For det første gør vi afskrivningsreglerne langt, langt friere end i øjeblikket og afvikler kapitalvindingsskatten. For det andet anvender vi den metode, som har vist sig at være den relevante for at trække døde penge over til at blive flittige penge i samfundets socialt velforståede interesse, nemlig at indskrive sig i anpartsprojekter.

Derfor er det tordnende nødvendigt at give så frie og så gunstige og så attraktive regler som muligt på det skattemæssige område vedrørende leasing, trusserederier, anpartar. Rigtig kære børn har jo rigtig mange navne.

Derfor er det den vej, vi skal gå, lige præcis den stik modsatte af den, SF ønsker, hvis man vel at mærke er interesseret i de socialt svage stillede her i samfundet. Hvis man er interesseret i den gruppe veletablerede kapitalister med pensionsretigheder struttende ud af hoved og hale, SF repræsenterer, er der ingen, der interesserer sig for, at det går godt for Danmark og Danmarks svage. Men skal Danmarks svage kunne klare sig, skal vi have rigtig mange anpartsannoncer.

Derfor er det godt, som hr. Stavad sagde, at anpartsannoncer netop kommer på den tid af året, hvor vi i gamle dage hørte om julens glæde og raslen ind til hjemløse børn uden forældre, eller hvad der nu er tale om at man gjorde. Det, der gavner de svage i samfundet, er de anpartsannoncer, vi ser i december måned, og de skal have de bedst mulige livsbetingelser overhovedet.

Derfor er det som sædvanlig aldeles overflødigt, at skatteministeren nu med sine socialdemokratiske brødre har nedsat det udvalg, der skal lave en sober gennemanalysering af dette område. Enhver ved, at det sagligt og socialt rigtige er at give det fuldstændig frit og give dem langt, langt bedre og mere vidtstrakte afskrivningsbeføjelser, end de har, for at man kan få teknikken til at gribe ind.

Så ved jeg godt, at hr. Jens Thoft siger: Jamen jeg, hr. Jens Thoft, der har en revisionsvirksomhed, ved godt, at der ikke er noget særlig sundt i, at kvarte grise eller hele Amagerhoteller, eller hvad der nu kan være tale om, kom-

mer på anpartar. Men man må bare overlade til det frie, private initiativ og dem, der har penge, selv at finde ud af, hvad det er godt at investere i. Det skal hr. Jens Thoft eller andre ikke blande sig i, så længe det ikke er deres penge, der er tale om at løbe en risiko med i det ene arrangement eller i det andet arrangement.

Det havde været morsomt, hvis jeg havde haft god tid, historisk at studere, hvad der er sagt i de sidste 17 år om, at nu skal man gennemarbejde dette område virkelig seriøst i et hurtigarbejdende udvalg, som skal afgive betænkning inden for nogle få måneder, og så skal vi løse de problemer, der er tale om. En sådan Endlösung har både hr. Stavad og hans socialdemokratiske forgængere som skattepolitiske ordførere, i hvert fald tilbage til salig Grünbaums dage, talt om gang efter gang, nemlig at nu finder de den rigtige løsning på hele dette område, og så gennemfører de en eller anden lov.

Vi ved alle sammen, at det har to virkninger: Georg Poulsen protesterer, og de, der er kreative her i samfundet, finder ud af, hvordan man klarer tingene med de regler, der så er den sobre Endlösung. Og så kan hr. Stavads efterfølger som socialdemokratisk ordfører om et år eller to igen sige: Nu finder vi den rigtige løsning, som vi desværre heller ikke fandt i 1989.

Juristforbundets Lovsamling bliver tykkere og tykkere – og det er ikke godt at blive tyk – hver gang man finder frem til at lave nogle af disse kommissionsbetænkninger af den ene eller anden art.

Derfor må det første skridt være at gå fremad, lige modsat de tilbageskridt, de foreliggende forslag repræsenterer. Fremskridtet i første omgang er simpelt hen at slå en tyk streg over alle de paragraffer på anpartsselskabsområdet, som er blevet indført i dansk skattelovgivning, siden man begyndte med lovgivning på dette område for en lille snes år siden. Og så er vi nået frem til det, der var gældende dansk skattelov i de første 60-65-67 år af indkomstkattens levetid, nemlig at folk, der vælger at investere i anpartsform, blev stillet præcis på samme måde som folk, der valgte at investere som enkeltmandsprojekter eller interessentskaber, eller hvad de nu ellers kunne finde på.

Og når man har opnået ligestillingen, bliver det næste, at alle anpartshavere, enkeltejere og aktieselskaber, eller hvad der er tale om, mar-

[Glistrup]

cherer videre frem i retning af at få friere og friere afskrivningsregler, mindre og mindre kapitalvindingsskat. På den måde får vi et rigt Danmark, og et rigt Danmark er forudsætningen for at have socialt ordnede forhold.

Man kan nok så mange gange sige, at vi skal være som Pol Pot, eller hvad han hedder derovre i Kampuchea, og ikke som den fæle Reagan i USA, men immervæk lever de fattige mennesker nu bedre under kapitalismen end under den store broderskabsocialisme.

Saglighed er der ikke antydning af i SF's forslag, men der er selvfølgelig valgfæsk. SF har i mange år haft denne meget store monopolret til medierne, og man vil forføre befolkningen ved at påstå, at det her er socialt og godt, ligesom vi kender det i de forskellige fremtidsromaner: »Krig er fred« og »Uro er ro«, og hvad der nu ellers står, og som SF er ekspert i at sige. Derfor kan vi nok forvente, at det her giver bedre Gallup- og valgtal til SF, men det giver dårligere sociale tilstande i Danmark.

Det er det, der er indholdet af forslagene, når de bliver dissekeret, og da Fremskridtspartiet er mere interesseret i, at de fattige i Danmark har det godt, menigmand har det godt, end i, hvordan vores galluptal er, stemmer vi imod disse to lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

På hr. Glistrups tale kunne det næsten lyde, som om hovedformålet med disse lovforslag skulle være at skåne de skatteydere, som spekulerede og kom til at lide tab, fordi de havde investeret i nogle anparter, som viste sig at give tab på længere sigt. Jeg er helt sikker på, at det ikke har været forslagsstillernes hensigt med disse forslag.

Jeg har ikke noget specielt tilovers for nødlidende anparthavere, der har lidt tab. Jeg synes, det er helt i orden, hvis de spekulerer og ser, at deres investeringer ikke giver det udbytte, de havde forventet, men jeg synes ikke, man skal blande statskassen ind i det. Folk må selv bestemme, om de vil investere i anparter eller ej; de skal ikke have statstilskud til det.

Det Radikale Venstre ønsker ikke at holde liv i såkaldte anpartsfiduser, men vi ønsker heller ikke indgreb, der ikke er grundigt forberedt. Hvis disse lovforslag skulle virke allerede fra den nærmeste fremtid, skal vi i løbet af 5-6 arbejdsdage gennemføre dem her, og det tror jeg ikke vi kan overskue konsekvenserne af.

Vi afventer derfor også fra vores side det udvalgsarbejde, som skatteministeren har igangsat. Måske ender det med noget, der minder om disse lovforslag, det kan vi ikke vide på nuværende tidspunkt. Som sagt afventer vi udvalgsarbejdet og må derfor henvise lovforslagene til den tid.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som så ofte i skattesager er Fremskridtspartiet enig med Det Radikale Venstre, efter at de har skiftet skatteordfører. Det er lige præcis det, som var budskabet fra vor side, nemlig at anparthavere skal stilles fuldstændig på samme måde som andre.

Om der er én mand, der køber et skib eller noget andet inden for dette forslags område, en edb-maskine, eller hvad der kan være tale om, eller der er hundrede mand, der hver køber $\frac{1}{100}$, så skal de være fuldstændig præcis stillet på samme måde over for samfundet, og samfundet skal være aldeles neutralt. Det var det, den radikale ordfører sagde, og det var det, jeg sagde. Vi sagde det med forskellige betoning.

Det, der altså er indholdet i disse forslag, er det stik modsatte, nemlig at forskelsbehandlingen skal yderligere accelerere, sådan at man skader dem, der løfter i flok. Når der er 100 mand, der løfter samlet, skal de hver stilles dårligere, end hvis $\frac{1}{100}$ af dem investerer alene.

Den store bliver belønnet i SF's verden, og de små bliver skadet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, hr. Glistrup bragte en vis forvirring omkring det, fru Elisabeth Arnold sagde, og derfor vil jeg godt stille et spørgsmål til forståelse.

Jeg forstod nærmest fru Elisabeth Arnold sådan, at hun sagde: Hvis folk vil risikere deres penge, så skal de have lov. Hvis de vil købe anparter, så skal de have lov. Men det er altså deres egne penge, de skal risikere. Det er ikke mine penge. Det er ikke skatteministerens penge. Det er ikke hr. Glistrups penge. Det er anparthaverens egne penge, de må risikere, og ikke alle vi andres.

Hvis det var budskabet fra fru Elisabeth Arnold, så er jeg meget, meget enig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal bare ganske kort bekræfte hr. Stavads fortolkning af min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg skal bare ganske kort bekræfte, at det, hr. Stavad tillagde De Radikale, også gælder for Fremskridtspartiet. Forholdet er det, at man kun skal risikere sine egne penge. Skatteloven skal være ens, uanset om der er én investor eller der er 100 investorer. Der gælder præcis det samme, som hr. Stavad anførte, uanset om et eller andet gode købes af én person alene eller købes af 100 personer med 1 pct. hver. Derfor er hr. Stavad med til at skabe juletreeenigheden mellem A, B og Z. Velkommen i fornuftens rammer!

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Bente Juncker (CD):

Vi i Centrum-Demokraterne kan ikke medvirke til SF's anpartstræk mod erhvervslivet, de forslag, vi har til første behandling i dag.

Vi ønsker ikke at skabe usikkerhed inden for erhvervslivet, hver gang der bliver slået et eller andet stort op i formiddagspressen.

Vi er heller ikke med i det socialdemokratiske anpartsprojekt, Socialdemokratiet har med regeringen. Vi mener faktisk, at anpartslovgivningen blev lagt fast ved skattereformen, og det står vi fast på. Det var endda meget svært.

Vi vil afvise disse forslag.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal takke for en lidt blandet modtagelse, hvor jeg indimellem ikke var helt sikker på, hvad den gik ud på. Det skal jeg prøve at uddybe.

Når det drejer sig om disse anpartsfiduser, så har Folketinget jo forsøgt i rigtig mange år, vel helt siden begyndelsen af 1970'erne, at gribe ind. Det er sket med lappeløsninger, uden at det kan siges at være lykkedes. Hver gang Folketinget har grebet ind, er der gået et år eller halvandet; så har revisorer og advokater fundet en ny og endnu snedigere konstruktion end den, vi havde forestillet os, og så har vi cirkuset igen.

Det har vi også haft i år. Den ene dag var det SAS, der udstykkede hoteller, den næste dag var det Difconsult, der udstykkede Skaga Hotel, og den tredje dag var det DMK, og den fjerde dag var det såmænd rigtige skatteål. Det var Videbæk Aquacenter, der opfordrede folk til at investere i åleproduktion, og det er da skatteål, så det fløjter. Den femte dag var det Møntergården hernede, der skulle udstykkes, og den sjette dag var det Amager Invest med et projekt på Avedøre Holme.

Det er da udmærket, at vi nu har fået at vide, at Socialdemokratiet og regeringen har nedsat et udvalg, der skal kulegrave dette område. Jeg praler lidt af, at vi må have en væsentlig del af æren for det. Vi fik meddelelsen i Skatteudvalget i går om, at der er nedsat et sådant udvalg, og jeg tror da, at det er sket under indflydelse af de forslag, der nu ligger på Folketingets bord.

Jeg håber ikke, det bliver et syltekrukkeudvalg som det udvalg, der udarbejdede en fin betænkning om konkurs og akkord, men hvor der aldrig nogen sinde kom til at ske noget, fordi ministeren smøler med de ting, der egentlig burde være kommet ud af den udmærkede betænkning, der foreligger. Jeg håber altså ikke, at der bliver tale om et syltekrukkeudvalg, hvor det aldrig nogen sinde bliver udmøntet i praktisk politik.

Jeg synes, at den debat, der var mellem fru Elisabeth Arnold og hr. Glistrup og hr. Stavad, var en lille smule mystisk. Så vidt jeg kan se, er jeg enig. Jeg kan ikke helt forstå, hr. Glistrup, at jeg skulle være enig. Så vidt jeg kan se, er jeg enig i, at den enkelte investor bør behandles på samme måde som multiinvestorerne. Det, der er problemet, er, at også den enkelte investor har mulighed for at overafskrive. Dér, hvor det særlige problem kommer ind, og dér, hvor vi med det her forslag har forsøgt at sætte en prop i hullet, er i de tilfælde, hvor man forsøger at sælge sine afskrivningsrettigheder til andre, til højtlønnede, som har særlig interesse i at købe disse afskrivningsfiduser.

Vores forslag rammer ikke ind dér, hvor der er tale om almindelig sund virksomhed, der giver overskud. Den vil ikke blive ramt af vores forslag. Vores forslag rammer den type virksomheder, der aldrig nogen sinde giver overskud, og som heller aldrig nogen sinde var beregnet til at give overskud, og hvor det eneste overskudsgrundlag ligger i form af en skatteud-

[Jens Thoft]

skydelse i form af at man spekulerer, som hr. Stavvad sagde, med vi andres penge, med andre skatteyderes penge.

Når de borgerlige partier jamrer over det høje skattetryk i dette land – ingen skal være i tvivl om, at for de lavtlønnede er der tale om et højt skattetryk – og siger, at det bør sættes ned, skal man være opmærksom på, at en afgørende årsag til, at skattetrykket for almindelige lavtlønnede folk i dette land er så hårdt, lige præcis er, at de højtlønnede ikke betaler deres andel til fællesskabet, fordi de i kraft af anpartsfiduser, leasingaftaler osv. har mulighed for at købe sig skattefradrag til. Der er en årsag til, at skatten er så høj for almindelige mennesker, nemlig at nogle andre undslipper skattesystemet.

Hvis man gerne vil sætte skibe eller vindmøller eller andre fornuftige ting i gang, hvorfor forærer man så via skattebegunstigede afskrivninger ejendomsretten til advokater, revisorer, tandlæger og sagførere? Hvorfor kunne man ikke lige så godt – hvis det var det, man ville – forære ejendomsretten til hjemmehjælperen, til den invalide, til den syge eller til ekspedientenovre i Illum eller Magasin? Det havde da i det mindste et socialt formål.

Når hr. Glistrup siger, at vi af hensyn til de socialt svage skal opmuntre til flest mulige skattefiduser, må jeg sige, at hr. Glistrup får vendt tingene fuldstændig på hovedet. Jo flere skattefiduser vi laver, jo større huller af denne type vi laver i statskassen – i november og december måned vil de anparter, der er udbudt, lave et hul i statskassen af størrelsesordenen mindst 2 mia. kr., og det er da en slags penge – desto mere er Folketinget nødt til at vride ud af lønmodtagere, og det er især de lavtlønnede, som ikke har disse muligheder for at undslippe skattesystemet.

Så vil jeg kort kommentere de enkelte ordførerindlæg.

Jeg kan forstå, at ministeren ikke støtter forslagene, og hvis jeg skal være helt ærlig, havde jeg nu heller ikke ventet det. Men jeg tror – det vil vi da undersøge i udvalget – at ministeren i hvert fald delvis afviste forslagene på grund af en misforståelse, enten det nu er hos ministeren eller hos mig. Det må vi få afklaret i udvalget. Jeg havde nu ikke ventet, at regeringen ville støtte forslagene, det må jeg erkende.

Jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører var så positiv over for forslagene. Jeg

håber, at den socialdemokratiske ordfører, som jeg kan forstå er involveret i det særlige udvalg, der undersøger anparterne, vil sørge for, at det ikke bliver et syltekrukkeudvalg.

Jeg skal i øvrigt opfordre ministeren til at inddrage SF i disse drøftelser, for som ministeren kan se af de forslag, vi har fremsat, har vi allerede gjort os nogle tanker om det. Det er da muligt, at dette udvalg kan finde endnu mere begavede løsninger på disse problemer, end jeg har forsøgt oppe i mit lønkammer en sen aften, det vil jeg da ikke afvise. Det må vi også prøve at kigge på i udvalget.

Jeg kan ikke lade være med at forklare hr. Stavvad, der var en lille smule ironisk – eller spydig, må jeg måske sige – med hensyn til skibs-anparterne, at når vi vendte os mod skibsværftspakken, var det, fordi vi betragtede pakken som en dårlig løsning på skibsværfternes problem. Jeg synes også, vi senere har fået dokumenteret, at det var en utilstrækkelig løsning. Den kan man så forlænge, eller man kan lade være, men det var en utilstrækkelig løsning.

Jeg vil også godt sige, at når vi har fremsat lovforslag nr. L 129, som gør den her type indkomst til kapitalindkomst og ikke virksomhedsindkomst, hænger det sammen med, at vi har oplevet, at folk via sådanne forholdsvis små anparter bringer meget store gældsposter ind under den såkaldte virksomhedsordning. Det er gældsposter, der typisk er forrentet væsentligt over den korrektionsrente, der skal benyttes, hvorved de får et meget stort fradrag ad den vej.

Det misbrug havde jeg ikke, må jeg erkende, fantasi til at forestille mig, da vi lavede skattereformen. Vi var, synes jeg, dengang vi lavede reformen, langt omkring sådanne misbrugsmuligheder, men den her var altså et hul, jeg ikke havde set, det må jeg erkende. Jeg går ud fra, at ministeren heller ikke havde opdaget det, for så havde vi vel fået det rettet dengang. Det er den særlige årsag til, at vi har fremsat lovforslag nr. L 129.

Jeg har bemærket, at Venstres ordfører end ikke har været til stede i salen og ikke har taget ordet i denne debat. Venstre har åbenbart ingen synspunkter i spørgsmålet om skatteanparter, og det er da en ting, som bør bemærkes i den her sammenhæng.

[Jens Thoft]

Jeg synes – for at vende tilbage til og afslutte med hr. Glistrup – at folk skal have lov til at bruge deres egne penge til, hvad de vil. Men det, der er det afgørende ved de anpartsfiduser, vi her gør forsøg på at sætte en prop i hullet for, er, at folk lige præcis bruger andre skatteyderes penge til at spekulere for. Anparter må folk for min skyld gerne have. Det, vi sikrer med vores forslag, er, at man ikke via sådanne anparter vil være i stand til at malke statskassen.

Det, der sker med disse anpartsselskaber, er, at de stikker snablen i statskassen og malter den i november og december måned for ca. 2 mia. kr. Det er mange penge, som kunne have været anvendt til fordel for hr. Glistrups syge og svage og invalider og alle de mange andre gode grupper, hr. Glistrup vil støtte. Det er ca. 2 mia. kr. Det er da en slags penge.

Det, der er probelemet, er altså, at man lader disse selskaber stikke snablen i statskassen helt ukritisk. Ved at sammenstille med ligningslovens § 28 begrænser vi dog i det mindste afskrivningerne til, når man har skrevet af ned under sit privatforbrug. Det vil sige, at de afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, kan fastholdes, men de afskrivninger, der kan udskydes til senere år, må udskydes. Dermed sikrer vi, at disse anpartsselskaber ikke er i stand til at malke statskassen, som det sker i øjeblikket.

Jeg har prøvet at regne de fleste af de problemer, jeg har fået ind ad døren i de sidste tre uger, igennem med vore forslag som udgangspunkt. For alle projekternes vedkommende gælder, at de på de betingelser, de i øvrigt har, ikke vil kunne løbe rundt, så dem ville vi i hvert fald være sikret imod.

Jeg vil ikke påstå, at SF's lovforslag vil betyde et fuldstændigt stop for anpartsfiduser. Det vil jeg ikke lægge hovedet på blokken på, for revisorer og sagførere har været rimelig opfindsomme. Det må jeg erkende. Men jeg tror, at vi med de to lovforslag vil kunne få stoppet en væsentlig del af de anpartsfiduser, vi har set.

Og som sagt: Jeg synes, at de 2 mia. kr., der bliver stjålet fra statskassen via anpartsfiduser her i november–december måned, kunne være anvendt til meget andet end at lette skatten for højtlonnede. Jeg synes, de burde være benyttet til at lette skatten for de lavtlønnede.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis må jeg undskylde, at jeg ikke var her i første omgang; det skyldes, at jeg sad i udvalg.

Jeg har glædet mig til at få lejlighed til at afvise lovforslagene. Det gør jeg så hermed.

Man kunne godt spørge: Hvor går grænsen? Er det anpartsfiduser, at der er skatteborgere, der vil tegne sig for anparter i et skib, der giver beskæftigelse for skibsværfterne, og som er med til at holde liv i hele skibsværftsindustrien, at Danmark som gammel søfartsnation fortsat kan være blandt de førende nationer? Er det anpartsfiduser at ville være med til at bygge hoteller, ferielejligheder osv., således at vi kan tiltrække udenlandske turister?

Jeg synes, det er godt, at der er nogle, der vil investere. Om de altid gør det ud fra idealistiske betragtninger, eller om de gør det på grund af nogle kortsigtede skattemæssige fordele, kan der vel ikke gives noget generelt svar på. Men årsagen hertil kan måske nok findes i, at vi har en fuldstændig tåbelig skatteplyndring i dette land. Her kan vi jo så glæde os over, at vi har en skatteminister, der er indstillet på, at der skal føres en politik, så vi får en lidt mere anstændig beskatning. Gjorde man det og fremmede opsparringslysten, så ville mange af de problemer være løst – hvis vi kan kalde det problemer, at der er nogle, der vil investere.

Venstre er ikke interesseret i, at vi fastholder nogle afskrivningsmuligheder, hvis de ikke har samfundsmæssig værdi. Vi er derfor tilfredse med, at ministeren har nedsat et embedsmandsudvalg til at se på hele anpartslovgivningen. Alene af den grund må Venstre afvise lovforslagene.

Stavad (S):

Jeg ved ikke, om jeg må starte med at komme en lille bitte smule malurt i hr. Svend Heiselbergs glædesbæger. Han glædede sig over, at vi nu har en skatteminister, der vil forhindre den skatteplyndring.

Jeg vil godt bede hr. Svend Heiselberg om at bekræfte, at fra den nuværende skatteminister satte sig på ministertaburetten i september 1987 og til 1988, er skattetrykket steget. Jeg vil også bede hr. Svend Heiselberg bekræfte, at man forventer, at skattetrykket vil stige fra 1988 til den finanslov for 1989, der bliver vedtaget i næste uge. (*Afbrydelse af Svend Heiselberg (V)*).

[Stavad]

ja. Man bliver nøjsom, hr. Svend Heiselberg. Men det er rigtigt: Stigningstakten er blevet lidt mindre. Ret skal være ret.

Hr. Jens Thoft mente, at vi har følt os meget inspireret af SF's forslag, og derfor er der nu nedsat et udvalg med et kommissorium aftalt mellem regeringspartierne og Socialdemokratiet.

Jeg bliver nødt til at skuffe. Hvis hr. Jens Thoft havde fulgt med i debatten – det føler jeg mig ret overbevist om at hr. Jens Thoft har gjort – ville han vide, at det er ca. tre uger siden, vi i forbindelse med aftalen om arbejdsmarkedsbidraget aftalte dette kommissorium. Det er rigtigt, at det først er i forbindelse med den egentlige lovbehandling af arbejdsmarkedsbidraget, det er blevet oversendt til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Men hr. Jens Thoft har måske følt sig inspireret af det udvalgsarbejde og den aftale, vi har indgået.

Med hensyn til, om det skal blive en syltekrukke eller ikke en syltekrukke, har vi netop for at forhindre det aftalt, at udvalgsarbejdet skal være så hurtigt færdigt, at den lovgivning, der skal følge efter som et produkt af udvalgsarbejdet, skal være gennemført inden grundlovsdag. Dermed har vi vel sikkerhed for, at det ikke bliver en syltekrukke. Vi vil i hvert fald gøre vort til, at det ikke sker.

Så havde hr. Jens Thoft nogle bemærkninger til hr. Glistrup, som jeg måske ikke forstod og i hvert fald ikke var enig i. Hr. Jens Thoft sagde, at han var enig i, at masseinvestorer skulle have samme vilkår som enkeltinvestorer. Det er jeg uenig i, og det er jeg på baggrund af, at masseinvestorerne kan planlægge på en helt anden måde. Det, der er kendetegnende for enkeltinvestorerne, er, at det, de investerer i, skal give det afkast, som de foretager fradragene i.

Masseinvestorerne derimod kan tage fradrag ud af virksomheden og anvende dem i anden indkomst. Jeg nævner et konkret eksempel, nemlig diskussionen om anpartskøer. Ved at investere ca. 14 mio. kr. i et antal køer og anvende de gunstige nedslagsregler, der er, ville man få et fradrag mellem 10 og 12 mio. kr. Det er der ingen enkelt landmand der nogen sinde ville kunne udnytte, og derfor mener jeg, at man giver et forskruet billede af, hvilke afskrivnings- og nedskrivningsregler erhvervslivet har.

Vores opgave er at sørge for, at vi har fornuftige erhvervsskattelove, men samtidig også sikre, at disse erhvervsskattelove giver erhvervsmæssig aktivitet og ikke udnyttes til noget helt andet. Derfor mener jeg, at vi i fællesskab må bestræbe os på, uanset om man sidder på den ene eller den anden side af midtergangen i Folketinget, at sørge for, at vi har regler, så vi kan opretholde en fornuftig erhvervspolitik og sørge for et godt investeringsklima. Vi må sørge for at lukke skodderne, så de er så vandtætte, at de ikke kan undermineres af utilsigtede stramminger af vores erhvervsskattelovgivning, således at vi ikke får den beskæftigelses-, den erhvervs- og den eksportudvikling, som vi alle sammen, tror jeg, kan blive enige om, at vi har behov for. Det er en vanskelig opgave at sørge for, at vi har gode regler, og at de gode regler ikke misbruges til noget ganske andet end det, der var hensigten med dem.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg skal kun sige til hr. Stavad, at det er altid dyrt, når man skal indfri socialdemokratiske fingeraftryk på en finanslov. Det er klart, at så bliver skatteministeren tvunget til at udskrive nye skatter. Det er beklageligt, at man er nødt til at acceptere sådanne fingeraftryk, specielt når man har et parti som Fremskridtspartiet, som kunne afbøde virkningen af dem, men i stedet skubber os i armene på Socialdemokratiet og derved tvinger os til at lave disse dyre aftaler.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg takker hr. Svend Heiselberg for bekræftelsen af, at skattetrykket stiger fra 1987 til 1988 og fra 1988 til 1989 under den nuværende skatteminister.

Når hr. Svend Heiselberg henviser til, at det er socialdemokratiske fingeraftryk, må jeg sige, at vi desværre var i den situation, at regeringen nægtede at gennemføre en finansiering og sagde, at den var unødvendig. Hvis vi tager forringelsen af finansloven på 18 mia. kr. – fra et forventet overskud på 8 mia. kr. til et underskud på 10 mia. kr. – kan jeg konstatere, at det er en lille brøkdelt, der er affødt af de socialdemokratiske fingeraftryk, som blev sat som en retfær-

[Stavad]

dighedsgerning over for de grupper, som er blevet hårdt ramt af den nuværende regerings politik med manglende regulering af efterløn, af dagpenge osv.

Jeg forstår, at hr. Svend Heiselberg gerne vil tage penge fra pensionisterne. Hvornår kommer forslaget, hr. Svend Heiselberg?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Man må sige, at emnet ligger på kanten af, hvad dagsordenen i øvrigt omhandler, men jeg synes, at jeg er nødt til at korrigere hr. Stavad, siden han nu to gange har været på talerstolen og har påstået, at der vil være tale om en stigning i skattetrykket fra 1988 til 1989. Nu er det selvfølgelig altid vanskeligt at gøre op, fordi spørgsmålet er, hvordan bruttonationalproduktet vil udvikle sig i forhold til de samlede skatteindtægter, men regeringens seneste skøn tyder på, at skattetrykket vil holde sig uændret.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at en følge af eksportpakken og omlægningen af arbejdsgiverafgifter sidste år var, at den samlede erhvervsbeskatning i 1988 blev sænket med ca. 5 mia. kr.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er den enhver tid siddende formand, der bestemmer, om det, der indgår i debatten, er inden for rammerne af dagsordenspunktet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg takker skatteministeren for hans forsikring om – som forprang til aftenens festmåltid – at man ikke vil få stigende skattetryk fra 1988 til 1989. Det er det samme som at sige, at regeringen frivilligt vandrer over i Fremskridtspartiets favn. Vi skubber ikke til nogen, som hr. Svend Heiselberg sagde. Det gjorde vi ikke i 1987, for da kunne vi overhovedet ikke komme i nærheden af nogen, der havde med ministerposterne at gøre, og det gør vi heller ikke i 1988, for nu har vi fået skatteministerens garanti for, at vi ikke vil få stigende skattetryk fra 1988 til 1989. Vi har svaret et eneste sted, nemlig i Fremskridtspartiets sparekatalog.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal kort svare hr. Svend Heiselberg, som

desværre ikke har fået tid til at læse forslaget igennem, og det er synd for hans kommentarer.

Det fremgår nemlig af forslaget, at det ikke er rettet mod skibsanparter og mod byggerier, som tiltrækker turister. Det er nemlig sådan, at der i forslaget er indsat en særlig passus, som giver skatteministeren dispensationsmuligheder, når særlige miljømæssige eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor.

Hr. Svend Heiselberg havde heller ikke fornøjelsen af at høre min tale, så derfor har han ikke helt forstået det, der var mit udgangspunkt. Det skal jeg så prøve at belære ham om.

Det er da rigtigt, at vi har en regering, som pålægger landets befolkning store skatter. Det er især den lavestlønnede del af befolkningen, som får pålagt for store skatter, og det gør den, fordi velhavergrupperne kan købe sig til fiduser som dem, vi har talt om i dag.

Hr. Svend Heiselberg talte meget om, at det er vigtigt, at opsparingslysten bliver fremmet, og det kan jeg ikke være uenig med hr. Svend Heiselberg i, men jeg har altså svært ved at se, hvor opsparingslysten og hvor opsparingsmomentet kommer ind, når man ved at skyde 1.000 kr. ind får 6.000 kr. refunderet i skat. Det betyder da en merforbrugsmulighed på 5.000 kr. Jeg har svært ved at se, hvor opsparingsmomentet ligger. Det ligger hverken hos skatteyderen eller i samfundet, når man kan stikke snablen i statskassen.

Hr. Stavad vil jeg takke for skoleridtet om masseinvestorer og enkeltinvestorer. Jeg tror også, jeg nu har forstået det, som jeg ikke helt forstod i første omgang, på hr. Glistrups kommentarer. Tak for det. Jeg er naturligvis enig. Det er også det, der er hele karakteren af det fremsatte lovforslag.

Flere ordførere var i første runde nervøse for, at vi skulle lave en hastig lovgivning, som ikke var gennemtænkt, og jeg vil bede de ordførere bemærke, at dette lovforslag i modsætning til mange af dem, SF i øvrigt har fremsat, og som handler om stop for skattefiduser, ikke har ikrafttræden fra fremsættelsesdatoen, men fra dagen efter Folketingets vedtagelse. Forslagsstillerne har, vil jeg understrege, givet den nødvendige mulighed for at gennemtygge tingene ordentligt i udvalgsarbejdet.

Jeg tror, jeg hermed har svaret på de spørgsmål, der blev stillet i anden runde.

Glistrup (FP):

Der er én sociologisk forskel på masseinvestorer og enkeltinvestorer. Enkeltinvestorer er store, fede, rige kapitalister, der selv kan klare opgaven. Masseinvestorer er mennesker, der løfter i flok. Det er kapitalismens husmænd, der virker sammen og solidarisk forsøger at løse en opgave. Det fører selvfølgelig til flere omkostninger, for der kommer det ekstra led ind, at man skal lave generalforsamlinger og vedtægter osv., hvorimod en enkelt investor kan disponere langt lettere, når han er tilstrækkelig rig. Derfor har det social slagside, hvis man skal behandle masseinvestorer dårligere end enkeltinvestorer.

I øvrigt fortjente SF's indlæg topkarakter som husarvælgertale, men sagligt var det hulere end den tommeste elverpigeryg, der nogen sinde er set på danske breddegrader. Hvis man tager det led for led, viser det sig at være aldeles tomt og usandfærdigt, hvad hr. Jens Thoft har sagt fra denne talerstol.

Han sagde, at man godt kan forstå, der bliver højere skat for almindelige mennesker, når der er nogle, der får 2 mia. kr. i fradrag. Jamen de fradrag, vi her taler om, skaber investering og skaber bedre indsats og bedre velfærd og velstand for almindelige mennesker.

Nej, grunden til, at andre mennesker får for høj skat, er ikke disse 2 mia. kr., men det er de meningsløse offentlige udgifter, man dækker. Det er de 20 mia. kr., der smides ganske afsindigt ud til bekvemmelighedsflygtninge og til Danidas forsøg på at give atombomber til Indien og kejseren af Tanzania store kroner på hovedet. Det, der fører til skatteplyndringen her i landet, er disse meningsløse høje udgifter.

Dernæst sagde hr. Jens Thoft, at fornuftige ting som vindmøller kunne man godt tage. Jamen hvis der nu er nogle andre, der mener, at fornuftige ting f.eks. er produkttankskibe, hvorfor skal de så ikke have lov til at investere i produkttankskibe? Hvad der er fornuftigt eller ikke fornuftigt, må den enkelte bestemme. Det skal hverken hr. Jens Thoft eller nogen af hans 178 folketingskolleger have nogen som helst indflydelse på.

Jamen, siger hr. Jens Thoft, det er da forfærdeligt. De, vi taler om her, er advokater og

tandlæger. Tænk, hvis det havde været ekspedienter og invalider.

Jamen ekspedienter og invalider har præcis den samme ret til at tegne sig for en Difkoanpart, som advokater og tandlæger har. Man har præcis den samme ret til at gøre det, hvad enten man har den ene eller den anden profession. Derfor var det fuldstændig forkert.

Hr. Jens Thoft sagde, at det, der tilsigtes, er at få underskud. Vel er det da ej! Der er da ikke nogen som helst, der med fornuften i behold sigter efter at få underskud, så længe hr. Jens Thoft ikke har haft held til at indføre en skatteprocent på over 100. Hvis vi skal betale 120 pct. i skat af indtægterne, bliver det godt at få underskud, men så længe skattegrænsen ligger på 78-79 pct., er det i hvert fald ikke rigtigt. På lang sigt skal det give overskud, men en langsigtet investering, der giver overskud, hvad enten det er et skovbrug, et hotel, eller hvad man måtte investere i, giver altså først underskud i en periode. Det eneste, hr. Jens Thoft vil have os til at fokusere på, er, hvordan det går i år 1.

Hr. Jens Thoft sagde også, at man bruger andres penge. Vel gør man ej! Man bruger sine egne penge. Man løber selv fuldt ud risikoen, men man kan selvfølgelig trække fra, når man har udgifter, som giver mindsket skatteevne, og man kan lægge til, når man har overskud, som giver fortjeneste.

Endvidere sagde hr. Jens Thoft, at han bare vil have, at ligningslovens § 28 skal gælde for disse mennesker. Hvorfor skal ligningslovens § 28 gælde mere for masseinvestorer end for de rige, velstående enkeltinvestorer?

På samme måde sagde hr. Jens Thoft, at det skal være kapitalindkomst og ikke virksomhedsindkomst. Hvorfor skal der være den forskel på, om man er masseinvestor eller enkeltinvestor?

Hele vejen igennem, når man ser på de led, som hr. Jens Thoft anførte, er den eneste saglige røde tråd, at det er en asocial begunstiggelse af milliardærerne, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og sådanne foretagender og spark til dem, der med deres egne sparepenge vil gøre Danmark rigere også for folkepensionister og svage og syge og handicappede. Det er en hjælp til handicappede, svage og syge mennesker, når

[Glistrup]

Difko og DMK og andre indrykker deres velsignede juletidssannoncer.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget længe, men jeg er nødt til at imødegå det vrøvl, hr. Glistrup sagde.

Når man indskyder 1.000 kr. og får en skattelettelse i december på 6.000 kr. og derefter tager til Mallorca for pengene, så har jeg svært ved at se, hvor den øgede beskæftigelse er hjemme i Danmark. Jeg har svært ved at se, hvor forbedringen af valutakassen er hjemme i Danmark, og jeg har svært ved at se, hvori opsparingsmomentet ligger. Når man udstykker skibe, der bygges i udlandet, i masseanparter, har jeg svært ved at se, hvori beskæftigelsesmomentet i Danmark ligger.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at virkningen af det forslag, SF har fremsat, er, at til et skib, der bygges i Danmark, kan ministeren give dispensation af beskæftigelsesmæssige årsager, men et skib, der bygges i Korea, får anpartshaverne ingen skattefiduser af, for der er ingen mulighed for at give dispensation.

Jeg har også svært ved at se, hvori beskæftigelsesmomentet ligger, når SAS sælger sit hotel og drager til udlandet med pengene. Hvor skaber det blot en eneste dansk arbejdsplads? Hvor ligger der så meget som en eneste forbedring af den danske valutabeholdning og af den danske betalingsbalance i den transaktion? Der ligger i hvert eneste led en forringelse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Jens Thoft må gerne beholde det apartheidmenneskefjendske syn på udlændinge, at når det er noget med udlandet, er det noget nedværdigende. Men her diskuterer vi skat og økonomi, og af skat og økonomi bliver vi alle rigere, også lille Danmark, når der handles internationalt. Jo mere åben international handel, desto rigere Danmark. Danske skibsværfter får mere ild i rumpen, når de skal konkurrere med koreanske skibsværfter, end hvis de ligger hjemme i en sukret økonomi, hvor alt er stil-

stand og andemad. Derfor ligger der masser af dansk beskæftigelse i, at man bygger skibe i udlandet.

Jeg vil ikke råde hr. Jens Thoft til nogen sinde at gå op til nogen som helst revisorprøve, når han kan sige, at når man giver 1.000 kr. ud, får man 6.000 kr. i fradrag. Det er da helt forfærdeligt. Det er måske rigtigt, hvis man fører husmoderregnskab, men sådan som nu engang skatteministre og for den sags skyld revisorer har indrettet deres regnskabsførelse, er det altså forpligtelser, man bogfører, og ikke likviditetsdrømme. Derfor kan det godt være således, at der er forskel på likviditetsdrømmene og de forpligtelser, man påtager sig med henblik på fremtiden.

Hr. Jens Thoft kommer med den typiske korruptions-SF-måde at løse det på: vi sætter skatteministeren til at dispensere. Han skal finde ud af, om vi her har en god SF'er, der skal have sine fradrag, eller om vi her har en beskidt Fremskridtsmand, der ikke skal have nogen fradrag. Det er jo det, der ligger i dispensationsmetoden, og er der noget, vi skal væk fra i dansk skattelovgivning, er det, at der skal sidde en stormægtig skatteminister og give dispensation til sine venner og forfølge sine fjender, sådan som hr. Jens Thoft foreslår det. Der skal være ens ret for alle, så alle bliver lige behandlet i enhver henseende. Væk med den slags dispensationer, som hr. Jens Thoft i sit armød indfletter i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. december 1988, kl. 10.00.

Mødet hævet kl. 15.19
